

Bjørn Elmquist (V):

Også jeg vil gerne starte med at takke og komplimentere sundhedsministeren for en sober redegørelse om disse komplicerede problemer. De er alle sammen udførligt behandlet, om end vi må sige, at der så langtfra er taget endelig stilling til dem alle sammen.

Det handler om at finde en balance mellem på den ene side princippet om fri forskning og på den anden side behovet for reguleringer ud fra overvejelser om menneskerettigheder, menneskeværd, individets ukrænkelighed og privatlivets fred. Denne i forvejen meget komplicerede afvejning bliver yderligere besværliggjort ved, at ingen af de begreber, jeg lige har nævnt, er utvetydige. Hvad der for det ene individ kan fremtræde som krænkende, kan for et andet individ repræsentere håb om helbredelse fra en livstruende sygdom.

Den lov, Folketinget vedtog i juni 1987, var og er et bud på nogle af de helt overordnede principper, og ved at vedtage den lov placerede Folketinget Danmark på en fornem førsteplads i hele verden i forsøget på at foretage denne afgrænsning.

Herudover er mit parti bestemt ikke i øjeblikket rede til at træffe endelige og fuldgældige afgørelser, og denne holdning er ganske på linje med det, der står i sundhedsministerens redegørelse.

Vi tilslutter os derfor også forslaget om at udskyde revisionen af forbudet i 1987-loven mod forsøg på befrugtede æg.

Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd var for et par uger siden på besøg på Rigshospitalet og på den private behandlingsklinik på Diakonissestiftelsen, og vi dannede os dér et indtryk af, hvordan den aktuelle situation tegner sig for det, man kalder in vitro-befrugtningen, ivf-behandlingen, eller lidt mere populært, men upræcist, udtrykt reagensglasmetoden.

Jeg er efter dette besøg ikke bare et øjeblik i tvivl om, at der er skabt megen lykke hos ellers barnløse familier gennem den indsats, som man yder disse to steder, og jeg har også noteret, at man nu begynder på The Mermaid Clinic, det private behandlingshospital i Ebeltoft, at gå i gang med denne behandling, og dér vil man kunne hjælpe atter andre familier.

Jeg er også helt på det rene med, at der eksisterer klare ønsker specielt på Rigshospitalet om at kunne komme i gang med forsøg på og

med befrugtede æg op til 14-dages-grænsen efter befrugtning. Formålet, understreger man, er at forbedre teknikken og dermed hjælpe endnu flere barnløse til at finde denne lykke.

I Venstre er vi ikke færdige til en endelig udmelding om dette punkt. 14-dages-grænsen fremstilledes af nogle af dem, vi mødte, som et nærmest absolut videnskabeligt faktum. Før de 14 dage, siges det, er forsøgene fuldt forsvarlige, men efter de 14 dage kan de overhovedet ikke komme på tale.

Jeg har imidlertid også blandt videnskabsfolk mødt advarende røster, der forklarer, at denne 14-dages-grænse for fostrets udvikling er upræcis og svævende, ligesom man f.eks. kan sige, at tidspunktet for, hvornår puberteten er indtrådt hos et ungt menneske, også kan være noget svævende og skifte fra individ til individ.

Jeg har også på internationalt plan hørt nogle af de måske mest fremtrædende forskere på området advokere for andre tidsgrænser end de 14 dage efter befrugtningen, og jeg vil på den baggrund gerne fastslå, at forskningsprojekter af denne art aldrig må ende med at blive rene udklækningsanstalter for forsøgsobjekter af menneskelig oprindelse, men som sagt er vi i mit parti ikke rede til for nærværende at hæve forbudet mod forsøg på befrugtede æg.

Et andet substansspørgsmål i ministerens redegørelse er det såkaldte Århusprojekt, hvor levende celledæv væ fra døde, aborterede fostres hjerner bliver implanteret i rotter i et forsøg på at forbedre behandlingsmulighederne mod frygtede og udbredte sygdomme som Parkinsons syge og Alzheimers sygdom. Jeg hæfter mig i den forbindelse ved to konkrete punkter i redegørelsen.

For det første det, der står på side 2: »Vi har ikke frembragt menneskelige hybrider, dvs. individer med arvmasse både fra mennesker og andre arter«. Dette ville også være stridende mod 1987-loven, som jeg nævnte før, hvor der er et udtrykkeligt forbud herimod, og det er altså også ministerens klare overbevisning, at Århusprojektet på ingen måde nærmer sig dette. Der er ikke tale om at påvirke den arvmasse, som vil blive videreført fra generation til generation.

Mit andet citat vedrørende Århusprojektet tager jeg fra side 5: »Debatten om dette projekt viser tydeligt, at forskningens iboende trang til dybere erkendelse på områder, hvor der anven-